

Svar (19/5 98)**Miljø- og energiministeren (Svend Auken):**

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, som har oplyst følgende:

»Bekendtgørelse nr. 990 af 7. december 1994 om »begrænsning af udslip af dampe ved benzinpåfyldning af motorkøretøjer« trådte i kraft den 1. april 1995. Bekendtgørelsen indebærer, at eksisterende servicestationer – med omsætning over 500 m³ pr år – skal være forsynet med benzingerindvindingsanlæg inden 1. januar 2000. For at animere eksisterende servicestationer til allerede nu at installere benzingerindvindingsanlæg vedtog Folketinget den 6. april 1995 lov nr. 235 om afgiftsdifferentiering mellem benzin udleveret fra stationer med og uden benzingerindvindingsanlæg. I medfør af loven indførtes en generel forhøjelse af benzinafgiften på 2 øre pr. liter og en nedsættelse af afgiften med 1 øre pr. liter for benzin udleveret fra stationer med dampretur, således at den reelle afgiftsforskel var 3 øre pr. liter. Kun såfremt benzinsalget fra stationer med genindvindingsanlæg overstiger 2/3 af den samlede omsætning, vil der derfor være tale om provenutab for staten.

I praksis er etableringen af genindvindingsanlæg gået som forventet. I starten af 1996 blev ca. 40% af det danske benzinsalg leveret fra benzinstationer med dampretur. I starten af 1997 var andelen steget til omkring 60% og i foråret 1998 er andelen ca. 70%. For perioden 1995-1997 har staten derfor haft forøgede indtægter som følge af afgiftsdifferentieringen. For perioden 1998-99 vil der optræde en mindre merudgift for staten i takt med at flere benzinstationer får etableret benzingerindvindingsanlæg.

I øvrigt henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. S 340.«

Spm. nr. S 343

Til miljø- og energiministeren (5/5 98) af:

Hans Christian Schmidt (V):

»Vil ministeren gøre rede for, hvor meget en typisk privat virksomhed formodes at skulle betale pr. kg årligt undgået VOC udslip?«

Svar (19/5 98)**Miljø- og energiministeren (Svend Auken):**

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, der har oplyst følgende:

»I forbindelse med udsendelse af den i svaret på spørgsmål nr. S 341 nævnte vejledning, blev der i 1989 foretaget en teknisk og økonomisk konsekvensvurdering. Investeringerne til begrænsning af emissionen af opløsningsmidler fra den daværende standard til det niveau, som vejledningen foreskriver, blev opgjort til ca. 1 milliard kr. (typisk gennemført over 8 – 10 år). Der foreligger ikke en dansk undersøgelse af, hvad en typisk virksomhed skal betale pr. kg årligt undgået udslip af opløsningsmidler (VOC). Omkostningerne varierer afhængig af bl.a. den udsugede luftmængde fra produktionsprocessen og koncentrationen af opløsningsmidler heri – parametre der varierer fra virksomhed til virksomhed – samt af den valgte renseteknik.

Det kan i øvrigt oplyses, at miljø- og energiministeren og Dansk Industri i 1995 indgik en frivillig aftale om nedbringelse af udledningen af VOC fra industriel produktion m.v. med 40 % inden år 2000 i forhold til 1988-niveauet. Aftalen har bl.a. til formål at bidrage til at opfylde Danmarks internationale forpligtelser i henhold til Genève-konventionen om grænseoverskridende luftforurening, hvor Danmark i 1991 tilsluttede sig protokollen om begrænsning af VOC-udslippet med 30 % inden år 2000.«

Spm. nr. S 348

Til skatteministeren (4/5 98) af:

Hans Christian Schmidt (V):

»Kan ministeren bekræfte, at indførelsen af statsafgiften af affald og råstoffer bl.a. skal begrundes i ønsket om øget genanvendelse i Danmark?«

Svar (22/5 98)**Skatteministeren (Ole Stavad):**

Jeg kan bekræfte, at affaldsafgiften er et økonomisk styringsmiddel i overensstemmelse med de overordnede mål for affaldsområdet. Afgif-